

УДК – 378.14

Хомченко Н. – ст. гр.136(а)

Миколаївський національний університет ім.В.О.Сухомлинського

ЗНАЧЕННЯ БАГАТОГРАННОСТІ ОСОБИ ВИХОВАТЕЛЯ В РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

Науковий керівник: к.п.н., доцент Шахирева Н.В.

Педагог має бути людиною позитивного характеру, психологічно врівноваженою, здатною вчитися і самовдосконалюватися. Неспроможна сприймати, аналізувати та використовувати інформацію особа не може навчити чомусь інших. Справжній педагог це та людина, яка може максимально об'єктивно оцінити чийсь дії, зрозуміти їх причину та не віднести до цього байдужо, він зуміє направити в правильне русло допитливий розум дитини і посприє в пізнанні нею, як окремого роду знань, так і світу взагалі. Видатними особами в історії педагогіки можна вважати, в першу чергу, Ушинського К.Д., Макаренко А.С., Сухомлинського В.О., Русову С.Ф., Бочковського Е.Б. Ці вчителі стали творцями значущих ідей в сфері освіти. Вони розробили методи процесу виховання дітей, які є актуальними і в наш час.

Дуже важливого значення багато провідних педагогів надавали навчанню дітей на гуманістичних засадах, взаємоповазі, а відповідно і довірі до вчителя. Видатні вчителі різних країн прагнули розкрити внутрішній світ дитини та примножити в ньому позитивні якості. Ушинський на основі новітніх психологічних досягнень розробляв рекомендації розвитку у дітей пам'яті, уваги, різноманітних форм мислення. Сухомлинський приділяв значну увагу формуванню у дитини особистого ставлення до навколишнього світу, прививаючи любов та почуття поваги до оточуючих. Бочковський вважав що важливо психологічно готувати дітей до отримання знань. Макаренко, завдяки роботі над організацією дитячої трудової комуні імені Дзержинського, а згодом керівництву в ній, зробив багато корисних досліджень про організацію колективу.

В кожному епоху освіта набувала різних напрямів та характеру і безпосередньо залежала від загального розвитку світу. Розуміючи це багато педагогів формували різноманітні програми та методи навчання сприятливі для їх використання в той чи інший період історії. Наприклад, В.О. Сухомлинський надавав перевагу проведенню навчання на свіжому повітрі і визначав дуже важливу роль казки для освіти дітей. Враховуючи, що часи його педагогічної діяльності припадали на страшний період війн, тоталітарного правління, занепаду суспільних та економічних відносин, тощо, для дітей такий підхід був, можна сказати, життєво необхідний. Але і в наш час його методика необхідна, тому що спілкування з природою сприяє позитивному настрою та спілкуванню, допомагає розслабитися та легше сприймати інформацію. Перебування на свіжому повітрі завжди добре відображається на здоров'ї. Деякі фахівці педагогічної освіти були далекоглядними і розвивали ідеї освітянської науки, так би мовити, «вільнодумні» для свого часу, але насправді неймовірно важливі і актуальні в наш час. Зокрема Ушинський К.Д. ставив працю на рівні обов'язкового виховного процесу, заохочував висловлення думок і взагалі був абсолютно незгодний з системою освіти свого часу. Зацікавити наступні покоління в пізнанні, показати користь і грандіозне значення нових відкриттів, створити підґрунтя для можливості продуктивної людської діяльності в різних спектрах життя – було завданням кожного покоління освітянських діячів. Видатні педагоги минулих століть зуміли залишити величезний багатогранний спадок як для вчителів, так і для батьків, щодо виховного процесу. Завдяки цьому ми можемо всебічно розвиватися, а найголовніше, сприяти розвиткові наших нащадків.